

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА БЕЧЕЈ

БЕЧЕЈ, АПРИЛ 2007. ГОДИНА XVII, БРОЈ 2776
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Апокалипса трибунала за ратне злочине

Обзиром на стање ствари, Суд је сам себе довео до тачке када је његово укидање једини и логични потез. Тиме што су само оптужене са једне од страна учесница у сукобу успели да изведу пред суд, тиме што главнооптуженима са те стране не могу да уђу у траг, тиме што им је најважнији затвореник преминуо у ћелији, тужилаштво мора неког другог да промовише у главноодговорног и да га суд осуди за дела за која се терете оптужени са српске стране.

— Др Војислав Шешељ треба да буде „сурогат“ за Слободана Милошевића. Чиме је он заслужио пажњу трибунала? Које је он био надређен и по том основу одговоран по „командној одговорности“? Који је то ратни злочин или злочин који има обележја геноцида починио? Шта је он учинио сем што је изјавио да је српска граница „линија Карловац-Карлобаг-Огулин-Вировитица“? За изјаве не може да се одговара пред трибуналом за ратне злочине.

Иза својих изјава Шешељ сигурно стоји, иза њега нико.

Ставља му се на терет да је исељавао Хрвате из Хртковаца и да је извршио преименовање села у Србиславце. Где је ту ратни злочин?

На територији Срема у Србији није било рата. Хрвати су се селили из земље погођене санкцијама, у којој су сви њени грађани стављени у немогуће услове за нормалан живот, у матичну земљу изашлу иза рата и којој се нудила перспектива прикључења Европској унији. Мењали су своја имања за много вреднија која су оставили избегли Срби из Хрватске. Хрвати у Србији су имали избора, а Срби из Хрватске су протерани. За шта може да се суди доктору Шешељу? Ни за шта, али се осудити мора.

Званичници трибунала сами изјављују да је др Војислав Шешељ морао да штрајкује глађу, како би скренуо пажњу на кршење његових права.

Замислите цинизма, ароганције и ироније! У институцији иза које стоје Уједињене нације и крем правне струке западне хемисфере, крше се људска права и врши се правно насиље! У име „заштите људских права“, ти исти су у стању да бомбардују суверене земље, народе, мењају историју, фалсификују чињенице, па онда су појединци колатерална штета. Још ако ће се из њиховог страдања извући икаква корист, а наорчито материјална, онда то нема цену. То је материјалистичка демократија.

Једногодишњи помен

Тешко је започети било какву причу о тренутној ситуацији у општини Бечеј, а не везати се за изборе за председника општине које смо имали пре годину дана. Све је почело још у предизборној кампањи. И тада смо, као и увек, у најбољој намери, упозоравали грађане да добро размисле и реално сагледају чињенице и ко им шта обећава, пре него што заокруже број на гласачком листићу. Потпуно нереална, више него очигледно лажна обећања, уобичајено удруживање „на силу Бога“ свих антирадикалских политичких фолираната под паролем „само да Радикал не победи“ искључиво интересима појединаца руковођено формирање скупштинске већине самопрокламованих демократа... и још много тога, говорило је да у случају победе садашњег председника општине долазе још тежи дани за све Бечејце. Циљ превремених избора био је да се грађани ослободе самовоље и нереалног трошења буџетских средстава од стране претходног председника општине, да се не дозволи остваривање појединачних интереса под лажном паролем демократије и да се спречи процват корупције и других видова криминала. На жалост, добили смо све потпуно супротно.

Прву годину владавине господина Душана Јовановића врло је лако описати у неколико речи: потпуно изневерено поверење преко девет хиљада гласача! И није само у питању то што су, као и увек, давали лажна обећања у кампањи. Проблем је у очигледној незаинтересованости локалних моћника да ураде нешто за обичне људе, за све оне наивне, преварене грађане који су једноставно поверовали и дали им свој глас на изборима. Иза нас је годину дана који заслужују да им се одржи једногодишњи помен и да се сви заједно потрудимо да их што пре заборавимо.

Врло је тежак и незахвалан посао наводити појединачно све незаконите одлуке које су донете у скупштини општине током прошле и почетком ове године. За тако нешто немамо довољно ни времена ни простора. Важно је само напоменути да су то, потпуно свесно, радили они који се у народу представљају као највећи легалисти, поштоваоци свих законских прописа, надалеко чувене демократе које ће нас одвести у толико жељену, бољу, европску будућност. Подршку су, наравно, имали и од не малог броја одборника који седнице скупштине општине вероватно схватају као пријатељске спортске утакмице, пошто после сваке размењују страначке дресове, тако да већ поодавно ни не знају за кога у стври играју. Прелазни рок је отворен без престанка, једино износи трансфера нису познати, важно је само да су на време исплаћени. Онда, када дође седница, руке су подигнуте када треба, гласачка машина функционише, одлука је донета, а то што је у супротности са законом, што наноси само штету обичним грађанима, па ко о томе још брине?! Важно је да су појединци задовољни.

Било би логично рећи да се, поред овога, власт злоупотребљава и у корист страначких интереса. Међутим, последња седница скупштине општине по-

казала је да све ово више нема никакве везе са странкама, да нема везе са политиком, да се нашом општином не управља из кабинета председника општине, него из суседне зграде, из зграде дирекције ПИК-а. Одбијање предлога да се на седници расправља о спровођењу Закона о пољопривредном земљишту, најбоље одсликава ситуацију у нашој општини. Странка чији је министар предложио овај Закон (читај: Г17+) и остале странке (ДСС, ДС и остали из ДБ-а) које су га усвојиле у републичком парламенту, на општинском нивоу, демократски изгласавају да исти није потребно спроводити!? Врло занимљиво, питамо се зашто? Да то не би можда покварило планове у вези приватизације ПИК-а? Кога још брига шта ће бити са акционарима, радницима, самосталним пољопривредницима у нашој општини...? И где су ту интереси горе наведених странака и осталих који чине скупштинску већину? Ма, важно је само да потенцијални купац не буде разочаран и да труд господина директора комбината и министра Бубала не буде узалудан. Иначе, полако али сигурно, ствари се компликују и у ФАДИП-у, где је такође у току поступак тендерске продаје. Незадовољство акционара и радника из дана у дан расте и сви су изгледи да локални моћници полако проналазе свој интерес и у приватизацији овог бившег привредног гиганта.

И није у претходних годину дана изражен само труд и способност општинске власти да упропасти нешто што је добро. Изражена је и неспособност да се уради нешто ваљано, па чак и само да се доврши оно што је започето. Сведоци смо да још увек траје асфалтирање улица за које су средства обезбеђена још пре годину и по дана, када су српски радикали, у врло кратком периоду, били на власти. Сведоци смо свакодневног хвалисања председника општине и блиских му сарадника како су обезбедили средства из највећег маркетиншког промашаја одавно бивше републичке Владе, који се зове НИП (Национални инвестициони план), који је иначе добио негативне оцене чак и од, толико нам омиљених, међународних финансијских институција. Сведоци смо да су, толико обећавани, буџетски приходи из страних донација, за разлику од општина у којима су радикали на власти, равни нули... Једноставно, сведоци смо крајње штетног, уско личним интересима руковођеног функционисања општинске власти у претходних годину дана.

Српски радикали, као и до сада, бориће се против свих оних којима је смисао бављења политиком само обезбеђивање личне егзистенције. Верујемо да ће грађани Бечеја на скорим локалним изборима дати свој глас онима који им говоре истину, који им обећавају само оно што знају да могу да испуне. Оно што је потребно Бечеју јесте нова власт која ће радити искључиво у интересу оних који је бирају, искључиво у интересу грађана. Данас је у нашој општини потпуно јасно да такву власт грађанима могу да дају само српски радикали.

Тужна прича о једном граду

Под слоганом „Тиса-наше море“ претходна општинска власт је покушала да оправда своје постојање на бечејској политичкој позорници, почевши изградњу плаже на кривини на којој Тиса наноси све што својим током може нанети (грање, муљ, смеће, па и понеку животињу у стању распадања). Постављени су армирано-бетонски зидови (?), изграђене су кућице (претпостављам за сврху коришћења тоалета) украшене ремек-делима слободних уметника, постављено је и неколико стубова предвиђених за тушеве, а оно што мени „боде“ очи је одређена количина песка, вероватно донета за уређење плаже. Оно што је очигледно да је преко 70% тог песка „нестало“. У дилеми сам да ли је песак однет легално или не. Ако је све било по закону, онда је врло занимљива сврха довожења песка (дупли трошак). Међутим, све ми се чини да га је односио ко је колико хтео, по принципу – сад не треба, али ће можда затребати.

У време градње, радило се и пре и поподне. Тадашњи функционери су редовно обилазили градилиште, са великим оптимизмом у успех овог пројекта. Уложена су одређена финансијска средства, плаћени

су (вероватно) радници, а градња је стала. Ни садашњи градски челници нису показали интересовање за „наше море“. Бечејци шетају обалом Тисе и питају се да ли ће се некад завршити то што је започето и да ли ће, ако се икад ова плажа оспособи за кучапе, бити функционална и оправдати новац и рад уложен у њену изградњу.

Председник општине је пре месец дана био гост у јутарњем програму РТС-а и рекао да највећи проблем у Бечеју представљају неколико неасфалтираних улица у центру и водовод. Били би Бечејци срећни да је само то проблем, па да онда не спомињем разбијене излоге, објекат који годинама „зврји“ празан у самом центру града (преко пута општине), ругло које је на месту некадашњег стационара (одмаралиште поред Јодње бање), одваљене мермерне плоче на тргу, поломљене клупе на шеталишту поред Тисе, разбијене светиљке, гомила смећа тамо где му није место итд.

Има још много ствари које могу приметити, али све то грађани Бечеја већ знају. Питање које се намеће је: да ли ће ико икад бити одговоран за овакво стање једног некад предивног града у бачкој равници?

СЛАВА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Света три јерарха

Дана 12. 02. 2007. године руководство општинског одбора Српске радикалне странке у присуству чланова, симпатизера и грађана општине Бечеј присуствовало је у Храму св. Георгија у Бечеју, литургији поводом страначке славе. Том приликом је освештан колач и кољиво. У вечерњим сатима у месном одбору Бачко Петрово Село које је било домаћин славе у присуству три свештеника Српске Православне Цркве и око осамдесет чланова и симпатизера странке обављен је завршни чин.

Годишња скупштина општинске организације странке

У присуству гостију из руководства странке у Бечеју је 11. 03. 2007. године одржана годишња скупштина општинске организације странке. Том приликом је изабрано десет нових чланова општинског одбора који су том приликом положили и свечану заклетву. Десет нових чланова општинског одбора су: Љиљана Богојевић Илић, Љубов Радишић, Славица Ђелбабин (чланови првог месног одбора), Јелена Нешић (други месни одбор), Анка Калинич (трећи месни одбор), Стојан Стојановић (месни одбор Бачко Градиште), Бранислав Цвејанов (месни одбор Бачко Петрово Село), Марко Цветићанин и Милан Манић (месни одбор Радичевић) и Миливој Сувајац (месни одбор Милешево). Од гостију скупштине су присуствовали народ-

ни посланици Сулејман Спахо и Игор Бечић, председници општина Темерин и Бачка Паланка, Стојан Тинтор и Драган Бозало и председник општинског одбора Жабаљ Драгиша Ђорђевић.